

Overskrivelse er af den Bestaffenhed, at der derved finder en formel Overskrivelse af Finantsloven Sted. Det er jo vistnok Tilfældet med de fleste af de Beslutninger, som Rigsdagen tager ved Regnskabet, at de i Grunden ere formelle. Der gives maaskee iblandt alle de Indstillinger, der gjøres af Statsrevisionen, neppe nogen eneste, der gaar ind paa Realiteten. Jeg har allerede ved de foreløbige Bemærkninger, jeg gjorde ved Sagens Begyndelse, henledet Opmærksomheden paa, at Statsrevisionen har den største Vanskelighed ved at komme ind paa Realiteten, fordi Formerne for Regnskabet ikke ere, som de bør være. Jeg behøver derfor ikke at komme tilbage derpaa; jeg behøver ikke at paavise Grunden til, at de fleste Indstillinger fra Statsrevisionen kun angaae det Formelle, saa at, naar man her paaberaaber sig som noget ganske Specielt, at her kun er Spørgsmaal om en Formalitet, om en formel Overskrivelse af Finantsloven, troer jeg, at man benytter et Argument, som ikke her gjælder med synderlig Kraft. Det samme Argument kan man anføre, naar man gennemgaaer de forskellige Poster paa Finantsloven og de Beslutninger, som Rigsdagen under Regnskabernes Behandling derom har taget; ogsaa her kan man sige, at der kun er Tale om noget Formelt. Det er ikke Ministeriets Fremgangsmaade med Hensyn til de enkelte Udgifter, hvorom der er blevet voteret, men kun om selve Udtællingerne, om de have været i Overensstemmelse med Finantsloven eller udenfor den; ved Finantsloven forstaaer jeg her alle herhen hørende Love. Jeg skjønner derfor ikke, at den Bemærkning, at der kun er Tale om et formelt Spørgsmaal, skulde have saa megen Virkning paa Afgjørelsen af det nærværende Punkt. Det er jo derimod anerkjendt af den ærede Taler, at der virkelig ligger et Princip til Grund for denne Afgjørelse. Dersom der ikke var et saadant Princip tilstede, vilde jeg ikke have opholdt Forsamlingen saa meget med at udvikle Grundene for den Anskuelse, jeg har. Det er derfor jeg anseer Afstemningen for at være af saa stor Betydning, og jeg kan ikke komme til anden Overbeviisning, end at naar en Post i Finantsloven er beregnet efter de Oplysninger, som Ministeriet har kunnet give om en saadan

Udgift med den Nøagtighed, som man kan opnaae ved alle slige Calculer, saa forandres Sagen ikke ved den Omstændighed, om Udgiften berøer paa en Lov eller ikke. Hvis det var Tilfældet, saa mener jeg rigtignok, at man kom ind paa et ganske andet System end det, som hidtil har været gjældende. Dersom den ærede Forsamling vil gennemgaae de forskellige Tillægsbevillingslove — og jeg beklager, at jeg i dette Dieblis ikke har dem tilstede — da vil man finde, at det Princip, som den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kred (Andræ) forsvarede, ikke er anerkjendt af Lovgivningen; man vil finde, at der er Bevillinger af Rigsdagen med Hensyn til Gjenstande, som ifølge den Betragtning, han gjør gjældende, absolut maae være indbefattede i Finantsloven. Det er med Hensyn til den hele Udvikling af Finantsystemet, at jeg saa meget holder paa, at der ikke i dette Punkt skeer nogen Afvigelse fra det, som Rigsdagen tidligere har vedtaget, og det er derfor, at jeg atter anbefaler til Forsamlingen at holde paa Fleertallets Indstilling.

Madvig: Jeg skal fatte mig meget kort. Naar den ærede Ordfører udtalte, at næsten alle de Spørgsmaal, her ere afgjorte, ere formelle, saa maa jeg paa det Bestemteste benægte det. Der er en stor Deel Realitets-spørgsmaal, der ere afgjorte; det vil sige, der har foreligget bestemte, ganske klare Overskrivelser af bevilgede Summer, og de ere indstillede til at billiges eller til at passere o. s. v., fordi man ikke fandt Noget at indvende imod dem, men meente, at der i Sagens Omstændigheder havde været Grund til at bruge flere Penge, end der var bevilget; det er altsaa paa det Fuldstændigste Realitets-spørgsmaal. Naar det Spørgsmaal, her refereret, er betegnet som formelt, saa har det en ganske anden Betydning. Meningen dermed er nemlig den, at her ikke foreligger Spørgsmaal om en Udgift, som man kunde tænke paa virkelig at ville misbillige, eller som man kunde forlange, at Regjeringen skulde have indskrænket, eller med Hensyn til hvilken man virkelig kunde ville gjøre et Ansvar gjældende, men her er Spørgsmaal om den blotte Form, at der er udgivet Penge,